Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26870
Copyright: Admont, Benediktinerstift

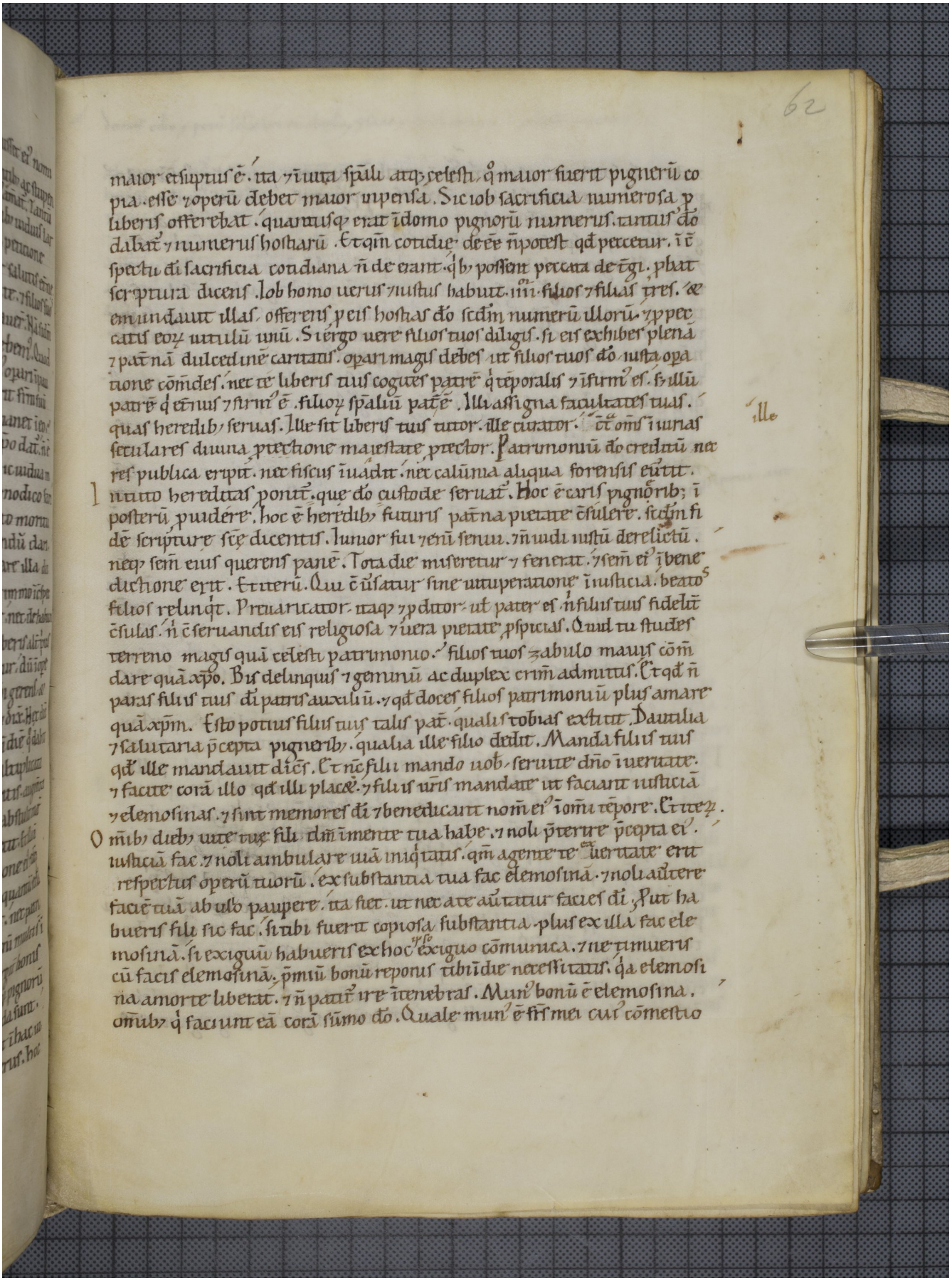

62

maior et superius ē. ita ⁊ iuuta spāli atq; celesti, q̄ maior fuerit pignerū co
pia. esse ⁊ operū debet maior impensa. Sic iob sacrificia numerosa p
liberis offerebat. quantusq; erat in domo pignorū numerus. tantus d̄o
dabat ⁊ numerus hostiarū. Et qm̄ cotidie deēe nō potest qd̄ peccetur. in ē
spectu d̄i sacrificia cotidiana ñ de erant. q̄b; possint peccata deēgi. plat
scriptura dicens. Iob homo uerus ⁊ iustus habuit. iiii. filios ⁊ filias tres. ac
emundauit illas. offerens p eis hostias d̄o scd̄m numerū illorū. ⁊ p pec
catis eoꝝ uitulū unū. Si ergo uere filios tuos diligis. si eis exhibes plenā
⁊ patēnā dulcedinē caritatis. opari magis debes ut filios tuos d̄o iusta opa
tione cōmendes. nec tē liberis tuis cogites patrē q̄ temporalis ⁊ infirm̄ es. si illū
patrē q̄ eternus ⁊ firm̄ ē. filioꝝ spāliū patrē. Illi assigna facultates tuas. ille
quas heredib; seruas. Ille sit liberis tuis tutor. ille curator. et omis iuriss
secularis diuina precione maiestate prector. Patrimoniū d̄o credētū nec
res publica eripit. nec fiscus inuadit. nec calūnia aliqua forensis eūtit.
1 in uno heredites ponit. que d̄o custode seruat. Hoc ē caris pignōrib; i
posterū prudere. hoc ē heredib; futuris pēna pietate ēsulere. scd̄m fi
dē scripture sce dicentis. Iuuenis fui ⁊ senū senui. ⁊ non uidi iustū derelictū.
neq; sem̄ eius querens panē. Tota die miseretur ⁊ fenerat. ⁊ sem̄ ei i bene
dictione erit. Et iterū. Qui ē ūsatur sine uituperatione i iustitia. beato
filios relinqt. Preuaricator. itaq; ⁊ p dtor. ut pater es. n filius tuus fidelit
ēsulas. n ē seruandis eis religiosa ⁊ uera pietate pspicias. Quid tu studes
terreno magis quā celesti patrimonio. filios tuos zabulo mauis cōm
dare quā xpo. Bis delinquis ⁊ geminū ac duplex crim̄ admittis. Et qd̄ ñ
paras filis tuis d̄i patris auxiliū. ⁊ qd̄ doces filios patrimoniū plus amare
quā xpm. Esto potius filis tuis talis pat. qualis tobias extitit. Dantia
⁊ salutaria p̄cepta pignerib;. qualia ille filio dedit. Manda filis tuis
qd̄ ille mandauit dicēs. Et nō filii mando uob; seruite dno i ueritate.
⁊ facite coram illo qd̄ illi placē. ⁊ filis uris mandate ut faciant iustitiā
⁊ elemosinas. ⁊ sint memores d̄i ⁊ benedicant nom̄ ei i omī tēpore. Et ite ⁊
O mib; dieb; uite tuē filii dm̄ i mente tua habe. ⁊ noli p̄terire p̄cepta ei.
iustitiā fac. ⁊ noli ambulare uiā iniqtatis. qm̄ agente te ex ueritate ertit
respectus operū tuorū. ex substantia tua fac elemosinā. ⁊ noli aūtere
faciē tuā ab ullo paupere. ita fiet. ut nec a te aūtitur facies d̄i. Put ha
bueris filii sic fac. si tibi fuerit copiosa substantia. plus ex illa fac ele
mosinā. si exiguū habueris ex hoc ipso exiguo cōmunica. ⁊ ne timueris
cū facis elemosinā. p̄miū bonū reponis tibi in die necessitatis. q̄a elemosi
na a morte liberat. ⁊ ñ patit ire i tenebras. Mun̄ bonū ē elemosina.
omib; q̄ faciunt eā coram sūmo d̄o. Quale mun̄ ē fil mei cui cōmestio